

பரந்து விரிந்த நீண்ட பிரபஞ்சவெளியில் ஒரு சூரிய குடும்பம் பறந்து திரிந்து உலா வந்த வண்ணமூள் ளது. ஆங்கே சூரியன், நிலாக்கள், விண்மீன்கள், ஒன்பது கோள்கள் ஆகிய புகழ், சூக்கிரன், பூமி, சவ்வாய், வியாழன், சனி, விண்மம் (யுறனேஸ் - Uranus), சணேம் (நெப்டியூன் - Neptune), சணோகம் (புளூடோ - Pluto) ஆகியவை அந்தரத்தில் ஓவ்வொன்றின் ஈரப்புகச் சக்தியால் மிதந்த வண்ணமும், சூழன்ற வண்ணமும் உள்ளன. சூரியன் நானூற்றி அறுபது கோடி (460,00,00,000) ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றினான் என்றும், பூமியானது நானூற்றி ஐம்பததுநாலு கோடி (454,00,00,000) ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றினான் என்றும், பூமி நிலாவானது நானூற்றி ஐம்பதது மூன்று கோடி (453,00,00,000) ஆண்டளவில் தோன்றினான் என்பதும் அறிவியலாரின் கூற்றாகும். சூமார் மூன்னூற்றி எழற்பது கோடி (370,00,00,000) ஆண்டளவில் பூமித் தாயில் நுணம் உயிரினங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

000000000000

கதிரவன் மண்டலத்தின் பிறப்புத்தான் பூமிக் கோளாகும். உருண்டை வடிவான பூமி நரூப்புக் கோளமான சூரியனிலிருந்து துறித்து விழுந்த அனற பிழம்பாக விண்ணிற் பல காலமாகச் சூழன்று கொண்டிருந்தது. நீண்ட காலத்தின் பின் மறே பரப்புக் கூளிரச் சியடறந்தது. ஆனால் பூமியின் மயைப் பகுதி இன்றும் அனலாக எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. பூமி கூளிர, மகேங்களும் கூளிரந்து, பரூமழை பெய்து, நீர்பரூங் கூழிகளிற துேக்கிக் கடல்கள் தோன்றின.

மறே கூறிய ஒன்பது கோள்களில் ஒன்றான பூமியில் மட்டும் தான் மனிதன், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, மரம், தாவரம், சடெடி, கொடி போன்ற உயிரினங்கள் வாழ முடியும். பூமியில் அமறந்துள்ள நீர், காற்று, வபெபம் ஆகியவை உயிரினங்களை வாழ வகைகின்றன. இவமைற்றயை எட்டுக் கோள்களிலும் இல்லாதிரூப்பதனால் அங்கு உயிரினங்கள் வாழ முடியாது. சூக்கிரக் கோள்க்கு அடுத்து மூன்றாவதாகச் சூரியனை வலம் வருவதும், மறறயை எட்டுக் கோள்களிலும் ஐந்தாவது பரூய கோளாகவும் இரூப்பதுதான் பூமியாகும். பூமியின் சூமார் 72 சதவீதமான மறே பரப்பு கடல் நீரினால் மூடப்பட் ளுள்ளது. மிகுதியான மறே பரப்பில் கண்டங்கள், நாடுகள், தீவுகள், ஏரிகள்,

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Tuesday, 01 April 2014 17:23 - Last Updated Tuesday, 01 April 2014 17:27

ஆறுகள் , குளங்கள் , மற்றும் உயிரினங்கள் போன்றன அமறைந்துள்ளன. பஃமியின் துருவப் பகுதிகள் பெரும்பாலும் பனிக்கட்டியால் மஃடப்பட்டதுள்ளன.

பஃமியின் வளிச்சஃழலில் வஃபிமம் (Nitrogen), பிராணவாயு, மஃபிமம் (Argon), கரியமிலவாயு ஆகிய வாயுக்கள் சஃறெந்துள்ளன. மலேமும் , பஃமியுள் இரும்பு, பிராணவாயு, கன்மம் (Silicon), வஃனிமம் (Magnesium), நிக்கல் (Nickel), கந்தகம் (Sulphur), சுண்ணகம் (Calcium), அலுமினியம் (Aluminium), கரும்பொன்னம் (Titanium) ஆகிய கனிம வதேயப் பொருள்கள் நிலத்துள் பரந்து சஃறெந்துள்ளன.

பஃமியின் மறேபரப்பில் சஃறெந்துள்ள மண்தான் பஃமியின் சிறப்புமும் , புகழ்முகும் . பஃமியை உலகம் , நிலவாலகம் , நிலம் , துரை, மண்ணாலகம், நிலத்தளம் , நிலவளமை, மண் , மண்புழாதி, மண்கட்டி, நீலக்கோள் , புவி, வயைம் , ஞாலம் , பார் , அவனி, வயைம் , தரணி, அகம் , அகலிடம் , அசலம் , பஃதளம் , குவலயம் , அம்புவி, அண்டக்கோளம் , பஃகோளம் , தாலமி, மண்ணாலகம் , பஃவாலகம் என்றும் மக்கள் அழைப்பதிலிருந்து பஃமியின் சிறப்புத் தளிவாகின்றது.;

மண்ணைப் பஃமித்தாய் , நிலத்தாய் , நிலமடந்தை என்று பண்ணாக நினைந்து உயிர்கொடுத்து மதித்தவன் தமிழன் . மலேமும் மண்ணை ஆற்றுமண் , சஃற்றுமண் , குளத்துமண் , அருவிமண் , காட்டுமண் , உதிரிமண் , மலமைண் , அஃமிண் , பிஃமிண் போன்ற நிலகைளில் வகுத்து வதைத்து, அவற்றின் தன்மைகளையும் நன்கறிந்து துறந்தனர் . மலேமும் உலக மண்ணை (1) மண்ல் , (2) வண்டல் , (3) களிமண் , (4) களிச்சஃற்று வண்டல் , (5) துள்மண் , (6) சுண்ணம் நிறைந்த மண் என்று ஆறு (06) பெரும் பிரிவுகளாக மண்நிலத்துறையார் வகுத்துள்ளனர் . அதன்பஃபி உலக மக்களும் தாம் பிறந்த மண்ணின் துரத்தையும் , சஃழிப்பையும் நன்கறிந்து அவற்றுக்கறேற பயிரை நாட்டி விவசாயம் சயெத்து உலகப் பசியைப் போக்கி மகிழ்ந்து வாழ்கின்றனர் .

இலக்கியங்களில் நிலமும் மண்ணும்

இனிமண் பற்றியும் , நிலம் பற்றியும் இலக்கியங்கள் பசேமும் பாங்கினையும் காண்போம் .

0000000000000000

முகுற் பொருள் என்பது நிலமும் , காலமுகும் . இததைத் துலக்காப்பியர் ,

'முதலென்ப் படுவது நிலம்பொழு திரண்பின் ,
 இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே' - (பொருள் . 4)

என்று கஹுவர் . இந் நிலத்ததைத் தொல்காப்பியர் (கி.மு. 711) ஐந்து திணை நிலங்களாக வகுத்துக் காட்டினார் . மலையும் மலைசார்ந்த நிலத்ததைக் குறிஞ்சி என்றும் , காடும் காடு சார்ந்த நிலத்ததை மூலலை என்றும் , வளம் குன்றிய நிலத்ததைப் பாலலை என்றும் , வயலும் வயல் சார்ந்த நிலத்ததை மருதம் என்றும் , கடலும் கடல் சார்ந்த நிலத்ததை நயைதல் என்றும் , அவற்றில் முறையே புணர்தலும் , இரத்தலும் , பிரித்தலும் , ஊடலும் , இரங்கலும் நிகழ்த்தித் தம் வாழ்வியலை மறேகொண்டு சிறந்து வாழ்ந்து காட்டியவன் தழிழனாவான் .

உலகநிலம் , தீ , நீர் , வளி , ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பெரும் பஹங்கள் கலந்த ஒரு மயக்கம் ஆனது என்கின்றார் தொல்காப்பியர் .

'நிலம் தீ நீர் வளி விசும்புடனேந்தும்
 கலந்த மயக்கம் உலகம் ...' - (பொருள் . 635)

என்று நிலத்தின் புகழ் பசேப்படுகின்றது .

ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய

'மண் திணிந்த நிலனும் , நிலம் ஏந்திய விசும்பும் ;' - (2-2), 'நிலம் பெயரினும் , நின்சொற பெயரல் ;' - (3-14), 'நிலம்புடைய பெயர்வ தாயினும்' - (34-5), 'எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் , அவ்வழி நல்லலை ; வாழிய நிலனே!' - (187-3,4) என்று மண்ணினதும் , நிலத்தினதும் சிறப்பினகைக் னுகின்றது புறநானஹு .

ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய

'உலகத்தோடும் ஓட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் , கல்லார் அறிவிலா தார்' - (140), 'நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின புலவரைப் , பஹறாது புத்தளே உலகம்' - (234), 'உலகம் தழீ இயது ஓட்பம் மலர்தலும் , கஹம்பலும் இல்லது அறிவு' - (425), 'நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்தறாாகும் மாந்தாக்கு , இனத்தியல்பதாகும் அறிவு' - (452), 'மண்ணோடும் இயற்றை மரத்தனையர் கண்ணோடும் , இயற்றைதுகண்ணோடாதவர்' - (576), 'உலகத்தார் உண்டென்பது இல் என்பான் வயைத்து , அலகையா வகைகப்படும்' - (850), 'நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும் காட்டும் , குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச்சொல்' - (959) என்ற குறள்களில் உலகத்தோடும் , நிலவரை , உலகம் , நிலத்தியல்பால் , மண்ணோடும் , உலகத்தார் ,

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Tuesday, 01 April 2014 17:23 - Last Updated Tuesday, 01 April 2014 17:27

நிலத்தில் என்று கஹி மண்ணினதும், நிலத்தினதும் மகிமகைகைக் கஹிச் சலெக்கின்றார் திருவள்ளுவர் (கி.மு.31).

இனி, மரத்தின் தோற்றுவாய், மரம் தொடர்பான சயெத்திகள், மரங்களின் வாழ்நாள், இலக்கியங்களில் மரங்கள் ஆகியவபை பற்றி விரிவுபடுத்திக் காண்போம்.

000000000 000000000000

முதன்முதலாகப் பஹியில் மரம் 38 கஹி (38,00,00,000) ஆண்டுகளுக்கமுன் டவெனியன் காலவட்டத்தில் (Devonian period) பஹிஹிக் ஹழிக் காலத்தில் (Paleozoic era) தஹன்றியது. அந்த மரத்தயை னஸ் வஹற்றிஜா (Genus Wattieza) னன்றழைத்தனர். அக் காலத்தில் அந்த மரத்தின் உயரம் 30 அஹிகளாகவும், பஹிக் காத ஹு மரமாக இரூந்ததாகவும் கணிக் கப்பட்டுள்ளது. அந்த இனமரங்கள் இன்றும் உள்ளதாகவும் கஹிப்படுகின்றது. ஆனால் அவை இன்றும் தழை நிறைந்த, உயர்ந்த, பஹுத்த மரமாக உள்ளதாக இரூபுதபஹிவ ஆய்வாளர்கள் நியுயஹுரக் நகரின் தளச் சலங்கல் தஹுகுதியில் கண்டஹிபஹித்துள்ளனர்.

00000000 00000000

பஹிக் கமு மண்ணும், மண்ணுக்கமு மரமும் னன்றும் மகிமயைதைத் தரூகின்றன. இலகை, கிளகைகளுடன் நீண்ட மரவகைத் தண்டுடனும், அஹிமரத்துடனும் சஹுந்த மரமானது ஆண்டுக் கணக்கில் வாழ்வல்ல மரவினத்தகைச் சஹுந்ததனென்று தாவரவியல் கஹும். மரங்கள் மண் உள்ளரிப்பதைத் தடுத்து மண் வளத்தகை மஹேபடுத்தி நுண்ம உயிரினங்கள் சஹித்தது வளர உதவுகின்றன. ஹு மரமானது ஹு ஆண்டில் 48 இறாத்தல் கரியமில்வாயுவை உறிஞ்சி, அந்த மரம் 40 ஆண்டளவில் ஹு தஹன் கரியமில்வாயுவகைச் சகேரித்துப் பாவனபைபடுத்திக் கஹள்கின்றது

பஹிய மரமஹன்று நாளஹன்றுக்கு 100 கலன் நீரதைத் தரயிலிரூந்து மலேதே தஹக்கிச் சனென்று பாவனபைபடுத்தியபின் காஹுறும் மண்டலத்தில் வளியறேறி விடுகின்றது. ஹு பஹிய மரம் நாலு பஹுக்கு ஹு நாளகைகூத் தவையான பிராணவாயுவகை கஹுத்து உதவுகின்றது. ஹுயாயிரத்துக்கு (5,000) மஹேபட்ட உணவஹுப் பஹுள்ளகை மரங்களிலிரூந்து சயெத்து பஹுறூக்கஹளளலாம். மரங்கள் யாவஹறயையும் வீட்டு மரம், காட்டு மரம், கஹியில் மரம் னன் மஹப்பஹும் பிரிவாக வகூத்துள்ளனர். வீட்டு மரங்களாக வாழை, பனகை, தனெனகை, மா, பலா ஆகியன னன்றும், காட்டு மரங்களாக தகேகூ, வாககை, பாலகை, மஹிரபஹன்றவகை னன்றும், கஹியில் மரங்களாக அரசு, வஹேபு, கஹன்றகை, வில்வம், ஆல், மரூதம், மகிழம் பஹன்றன னன்றும் வகூத்துள்ளனர். மரங்களதைத் தயெவமனெப்பஹித்தது வாழ்பவன் தஹிழன். களிமண் னினால் தயெவங்களகை அமதைத்து அவஹறகை அஹிமரங்களில் வதைத்துப் பஹசகைகள் பஹுரிந்து வணங்கி வாழ்ந்து வருவர்.

இன்று ஏறத்தாழ ஓர் இலட்சம் (1,00,000) அறிமுகமான வறோபாடூயை இனவகை மரங்கள் உள்ளதாக உலக வளஆதார நிறுவனம் (World Resources Institute) கணக்கிட்டுள்ளது. மலேமும் சூமார் 3.9 பில்லியன் கெக்டேர் அல்லது 9.6 பில்லியன் ஏக்கர் (3.9 billion hectares or 9.6 billion acres) பரப்பளவில் மரங்கள் உள்ளன என்று வளஆதார மதிப்பீடு – 2000 (Forest Resources Assessment – 2000) என்ற அறிக்கை கூறுகின்றது. இன்றுள்ள மரங்கள் பிமியின் தரபை பரப்பில் 29.6 சதவிகிதத்தை மட்டும் நிரப்புகின்றன. உலகில் சூமார் 40,000 கோடி (40,000,00,00,000) மரங்கள் உள்ளதாக ஒரு கணிப்புள்ளது. ஆனால் 'தசீ யவான் சலெவூத்துறயையும் விண்வெளி நிருவாகமும்' (NASA) 2005-ம் ஆண்டில் உலகில் சூமார் 400,246,300,201 மரங்கள் இருந்துள்ளதாகக் கணக்கிட்டுள்ளனர்.

அபிமரம் பல மரஇழமைங்களாகக் கொண்டது. இவ்வை மரத்துக்குப் பலத்தயையும், வலிமையையும் கொடுக்கின்றது. இன்னும் சாறுசெல் நாள இழமைங்கள் (Vascular tissues) மலபப் பொருள்களை மரத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து வறோ பகுதிகளுக்குக் கொண்டுசெல்வதற்கு உதவுகின்றன. மரங்கள் மக்களுக்குத் தேவைப்படும் பிசுக்கள், காய், கனி, இலை, வித்கைகள், நிழல், தங்கிடம், விறகும், மரத்துண்டுகள் ஆகியவற்றைத் தந்துவருகின்றன.

000000

மரத்துக்கு இலகைகள் மிக மிக முக்கியமாவன. அவை இன்றலே மரங்கள் இல்லா என்றாகிவிடுகின்றது. தரகைக்கு மலே உள்ள கிளகைகள் சிறு சிறு கிளகைகளாகவும், தளிர்க் கொம்புகளாகவும் பிரிந்து விடுகின்றன. தளிர்க் கொம்புகள் இலகைளை உருவாக்குகின்றன. இவ் விலகைகள் ஒளியையும், ஆற்றலையும் கிரகித்து ஒளிஇயயாகக் கமலம் வதேயியல் ஆற்றலாக மாற்றி மர வளர்ச்சிக்கு வணேடிய உணவகைக் கொடுக்கின்றன. இலகைகளிலுள்ள நீர் ஆவியாய் மாற்றமடவதால் நிலத்திலுள்ள நீர் மரவரேகள் உறிஞ்சி மர உட்பிழம்பு (Xylem) மலமாக இலகைளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றது. பதேயிய நீர் இல்லையெனில் இலகைகள் இறந்து விடுகின்றன. சிழல், தட்பவபெபம், அழுத்தம் காரணமாக இலகைகள் சிறியனவாகவும், அகன்றதாகவும், ஊசிபதேயியவாகவும் அமநை திருப்பதநாம் காண்கின்றோம். காளிர காலத்தில் மரங்கள் இலகைளை உதிர்த்தி விட்டு வளராது இருந்து விடுகின்றன. பின; கோடகை காலத்தில் இலகைகள் துளிர் தது வர மரமும் வளரத் தொடங்கிவிடும்.

0000000000

அதிகமான மரங்கள் மரப்பட்டையால் மலபப்பட்ட மரங்களாகும் பாதுகாப்பகைக் கொடுக்கின்றது. தக்கை தரும் சிந்திர மரத்தின் (Cork Oak) தபித்த மரப்பட்டையிலிருந்து அடபைபான்கள் (மலபிகள்) செய்யப்படுகின்றன. இந்த மரத்திலிருந்து பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மரப்பட்டகைளைச் சகேரித்து மலபிகளைச் செய்து பாவிப்பர். ஓட்டுப் பசயானதும், பாதுகாப்பானதும், மறநை துள்ளதுமான இரப்பர் மரப்பால்; மரத்தகைச் செபி உண்ணும் மிருகங்களிலிருந்து காப்பாற்றுகின்றது. இரப்பர் மரத்திலிருந்து இப்பாலகைச் சகேரித்துப் பல

பொருட்களைச் செய்து விற்பனைப் படுத்துவார்.

000000000000

பெரும்பாலான மரங்களாக ஆணிவரே இருப்பதில்லை. ஆனால் பல கிளை வரேகள் நாலாபக்கமும் சின்று மரத்தளை நங்குமிடச் செய்து உறுதியைக் கொடுக்கின்றது. இவை ஈரத்தையும், ஊட்டச் சத்தையும் நிலத்திலிருந்து உறுஞ்சிமலே மரத்துக்கு அனுப்புகின்றன. இக்கிளை வரேகளும் நிலத்தில் அதிக ஆழத்துக்குச் செல்வதில்லை. அதிகமான பக்கவரேகள் பன்னிரண்டு அங்குலம் வரையில்தில் ஊடாருவிச் செல்கின்றன. மரவரேகள் மரத்தின் அகலத்தையே போல இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்களையு திரைத்துக்குப் பக்கவாட்டில் நீண்டு நிலத்தில் செல்கின்றன. மரவரேக்குப் பசுமநிறப் பாசியம் (Chlorophyll) இருப்பதில்லை. அடிமரத்திலும் பாரக்க மரவரேகள் கட்டிய மாசு சத்தைச் சேமித்து வகைக்க கட்டியவை. நீர், தட்பவெப்ப நிலை, ஊட்டச் சத்து ஆகியவை கிடைத்ததும் வரே நீர்நிஞ்சுப் பகுதிகள் (Root hairs) சில நாட்களில் வளர்ந்து செயற்பட்டு மரவளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன.

0000000000 0000000000

மரங்கள் மிக நீண்டு வாழும் உயிர்ப்பொருளாயும், அதி உயர்ந்தனவாயும், மிகப் பருமனாகவும் பழமியில் வாழ்ந்து வருகின்றன. மங்கிடறிகிறவண்ணம் (Monkey tree crown) என்ற மரம் 200 அடிகள் வரையிலுந்து வளர்கின்றன. சுவாம் ஆஸ்ட்ரீ (Swamp ashtrees) என்ற மரங்கள் 300 அடிகள் வரையிலுந்து வளர்கின்றன. கோஸ்ட்ரீ (Costal redwoods) என்ற மரங்கள் 380 அடிகளுக்குமலே நீண்டு வளர்கின்றன. கலிவோனியா பழங்காவிலுள்ள ஜியென்ட் சகெஓய்ய (Giant Sequoia) என்ற அரக்க மரம் 2,000 தடையுள்ளது. இதன் அடிமரத்தின் பரும அளவு சுவாம் ஆயிரத்தி நானூற்றி எண்பத்தழை கனமீட்டர் (1,487m3) என்று கணித்ததுள்ளனர். சிந்திர மரங்கள் (Oaks) 500 ஆண்டுகளுக்குமலே, ஜியென்ட் சகெஓய்ய என்ற மரங்கள் 2,500 ஆண்டுகளுக்குமலே வாழக்கூடியவை. இன்னும் கலிவோனியாவிலுள்ள பிரிஸ்ட்ரிள்கோன்பயின் (Bristlecone pine) என்ற மரத்தின் வயதை 2012-இல் 4,844 ஆண்டுகள் என்று கணித்ததுள்ளனர். இந்த மரத்தின் உள்மையப் பகுதிவரையிலுந்து அதிலுள்ள ஆண்டு வளாச்சி வளையங்களைக் கணக்கிலெடுத்து இம்மரத்தின் வயதில்லை கணிக்கப்பட்டதுள்ளது.

000000 000000

உலகத்திலுள்ள நாட்கள் தத்தமக்குரிய மரங்களதைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றதைத் தம் நாட்டின் தசீய மரங்களாகப் பிரகடனம் செய்துள்ளனர். அவற்றில் ஓர் சில நாட்டின் மரங்களைப் பதிவாகக் செய்து காண்போம். பங்களதசீயம் - மா மரத்தையும், கம்போடியா- பனை மரத்தையும், கனடா- நில்ல மரத்தையும் (Maple), சீனா- விசிறி மரத்தையும் (Ginkgo), கியூபா- பலமாநீயல் மரத்தையும் (Palma Real), டென்மார்க் - பூங்க மரத்தையும் (Beech), இங்கிலாந்து- அரசசிந்திர மரத்தையும், யரேமனி- சிந்திர மரத்தையும், கிறீஸ் - ஆலிவ் மரத்தையும், இந்தியா- ஆல மரத்தையும், இந்தோனசீயா- தகேக்கு மரத்தையும், இத்தாலி- ஆலிவ், சிந்திர மரங்களையும், வடகொரியா- தழமைலர் மரத்தையும் (Magnolia), மடகாஸ்கார் - பருத்த அடியுடைய மரத்தையும் (Baobab), மாலதீவு- தன்னை மரத்தையும், பாகிஸ்தான் - தவேதாரு மரத்தையும் (Deodar),

பலஸ்தீன் - ஆலிவ் மரத்தையும், பனமா- பனமா மரத்தையும், பிலிப்பனை - நூர்றா மரத்தையும் (Narra), போலன்ட் - சிந்திர மரத்தையும், போத்துக்கல் - தக்கை தரூம் சிந்திர மரத்தையும், ருசியா- பிர்ச்ச மரத்தையும் (Birch tree), சிறிலங்கா- நா மரத்தையும் (Na tree), வியற்றாம - மபிங்கில் மரத்தையும் தமது தசீய மரங்களாகப் பாவனபை பட்டுத்துகின்றனர்.

0000000000000000 00000000

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் ஏராளமான மரங்களபை பற்றிப் பசேப்பட்டுள்ள சயெதிகளையும் நாம் காண்கின்றோம். அக்காலப் பாடல்கள் இயற்கையோடு அமநை தமயால் ஆங்கே இயற்கை மரங்களும் நிரம்பிப் பித்துக் குலுங்குகின்றன.

1. தலாக்காப்பியம் :- தலாக்காப்பியர் (கி.மு.711) ஐந்திணைகளில் காட்டும் மரங்கள் பற்றியும் பார்ப்போம். குறிஞ்சியில் - சந்தனம், தகேகு, அகில், அசோகு, நாகம், மபிங்கில், வங்கை, கோங்கு ஆகிய மரங்களும், மூல்லையில் - கொன்றை, காயா, குருந்தம், புதல் ஆகிய மரங்களும், பாலையில் - உழிஞை, பாலை, ஓமை, இரூம்பை, கள்ளி, சபிரை ஆகிய மரங்களும், மருதத்தில் - காஞ்சி, வஞ்சி, மருதம் ஆகிய மரங்களும், நயெதலில் - கண்டல், புன்னை, ஞாழல், கதை ஆகிய மரங்களும் அந்தந்த திணைகளுக்கு வகுக்ப்பட்டுள்ளன.

'பூல்லும் மரனும் ஓறி வினவே..' - (பொருள். 572) என்று கபி 'மரம்' ஓறிவூ உடயைது என்கின்றார். இற்றகைக்கு 2,800 ஆண்டுகளுக்குமுன் அறிவியல் தோன்றாத காலத்திலயே மரத்துக்கு ஓறிவூள்ளது என்று கண்டறிந்த தலாக்காப்பியரின் அறிவியலைப் பாராட்டுவோம்.

2. குறுந்தொகை:- காஞ்சி (10-4, 127-3), பலா (18-1, 83-4, 385-1), கொன்றை (21-3), மராமம் - வணைகடம்பு (22-3), வமேபு (24-1, 67-2, 196-1, 281-3), வங்கை (26-1, 47-1, 96-1, 134-3, 208-2, 241-4, 247-4), புன்கின் - புன்கமரம் (53-2), மருக்கு (156-2), புன்னை (351-6), வரேல் - மபிங்கில் (18-1) ஆகிய மரங்கள் குறுந்தொகையில் பித்துக் குலுங்குகின்றன.

3. கலித்தொகை:- சிலை- வில் சயெயும் மரம் (பாலகைகலி 14-1), வங்கை (பாலகைகலி 31-5, குறிஞ்சிக் கலி 2-6, 8-4, 9-18, 13-5), காஞ்சி (பாலகைகலி 33-8), சந்தன மரம் (குறிஞ்சிக் கலி 7-3), வழை- சூரபுன்னை (குறிஞ்சிக் கலி 7-1), காஞ்சி (மருதக் கலி 9-5), பண்ணை- பனை மரம் (மருதக் கலி 18-8, நயெதற்கலி 25-47, 29-59), ஆலமரம், மராமரம் (மூல்லகைகலி 1-13), கொன்றை, காயா, வடேசி, பிடவம், மூல்லை, கஞ்சங்குல்லை, குருந்தம், கோடல், பாங்கர் மூதலிய மரங்கள் (மூல்லகைகலி 3-1,2,3) ஆகிய மரங்கள் கலித்தொகையில் நீண்டுவளரந்து மணவளத்தை உயர்த்தி, வாசனை பரப்பி வாழ்கின்றன

4. ஐங்குறுநூற்று:-. வமேம்பு (30-1, 350-2), மருது (33-2, 74-3, 75-3), மாமரம் (61-1), பண்ணை- பனமைரம் (114-4), ஞாழல் (141-1, 142-1, 143-1, 144-1, 145-1, 146-1, 147-1, 148-1, 149-1, 150-1), புன்னை (169-3), வங்கை (297-1), கருங்கால் நுணவம் - நுணாமரம் (342-3), சிலை- வில் சய்யும் மரம் (363-1), மரா அத்து- வணை கடம்ப மரம் (383-2) என்று கிறப்பட்ட மரங்கள் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்களில் சிறிந்து நாட்டு வனப்பைச் சிறப்பிக்கின்றன.

5. அகநானூற்று:- ஓமை (3-2, 5-8), மருங்கை (53-4), யாமரம் (65-13, 333-1, 337-1, 343-10), பண்ணை- பனை (120-14, 148-1, 305-11, 365-6), மல்லை (4-1), இல்லம் - தறையாமரம் (4-1), கொன்றை (4-2), மராமரம் (127-13), ஞெமை மரம் (145-5), வமேம்பு (176-8), வங்கை (182-1, 388-7), பலாமரம் (189-1, 348-4, 352-1, 382-10), மாமரம் (317-15, 341-3, 348-2, 355-1), கோங்க மரம் (341-2), தகைகு (299-5), மருதம் (366-1, 226-9), வஞ்சி (226-9), நாவல் (380-4), விளாமரம் (394-1), களாமரம் (394-1), இருப்பை (331-1) போன்ற மரங்கள் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் தமது செய்திகளைக் கிறிக் கொண்டு வான் நிறைந்த நிலையில் உள்ளன.

6. புறநானூற்று:- கடமரம் - காவல் மரம் (23-9), போந்தை- பனை (24-12, 85-7, 265-3, 338-6, 225-1), தாளிமரம் (328-14), வமேம்பு (76-4, 77-2, 296-1, 338-6), வங்கை (120-1, 129-3, 137-9, 224-16), பலாமரம் (109-5, 128-1, 150-2), விளாமரம் (181-1), புன்னமைரம் (386-15), ஆத்தி (338-6) ஆகிய மரங்கள் அங்குள்ள மக்களுக்கு வணைபியப்பி, இலை, காய், கனி ஆகியவற்றைக் கொடுத்து உதவுகின்றன.

7. பரிபாடல்:- வங்கை (7-12, 11-20, 15-32, 19-77), மாமரம் (7-14, 11-19, 18-4, 10-6), கடம்பமரம் (8-126), புன்னை (11-16), சூரபுன்னை (11-17, 12-5), நாகமரம் (12-4), ஞெமை (12-5), அகரூ- அகில (12-5), ஆரம் - சந்தனமரம் (12-5) ஆகிய மரங்கள் பரிபாடலில் வான் பார்த்துக் கதைக்கின்றன.

8. புதிற்றுப்பத்து:- கடம்பமரம் (11-12, 17-5), கவிர் - முள்முருக்க மரம் (11-21, 23-20), தன்னை (13-7), மருது (13-7, 23-18), சந்தனமரம் (86-12, 87-2), விடத்தரே மரங்கள் (13-14), உன்னமரம் (23-1, 40-17), காஞ்சி (23-19), வங்கை (41-8, 88-34) வமேம்பு (44-15), வழை- சூரபுன்னை (41-13), போந்தை- பனை (51-9, 70-6), எழும்- கணையமரம் (45-10, 53-15), தாழை (55-5), ஞாழல் - புலிக் கொன்றை மரம் (51-5) போன்ற பல மரங்கள் பாடல்களில் பரந்து சிறிந்து நின்ற சமூகங்களைத் தயம்பைப்படுத்துகின்றன.

9. நற்றிணை:- வமேம்பு (3-2, 103-2, 218-7, 279-1), புன்னை (4-2, 91-2, 145-9, 159-6, 167-1,

175-5, 231-7), ஆரம் - சந்தனம் (5-4, 292-1), கும்பிழமரம் (6-7), வங்கை (13-7, 151-9, 158-8, 202-5, 216-6, 368-2, 396-3), வள்ளி - விளாமரம் (24-5), பலவின் - பலாமரம் (26-6, 102-5, 201-5, 213-2, 326-1), ஆசினி- ஆசினிப் பலா (44-9), காம்பு- மங்கில (55-2), முருக்கின் - முருக்க மரம் (73-1), ஞாழல் (74-5, 267-4), ஓமை (107-6, 198-2, 252-1, 279-7), பண்ணை- பனை (135-1, 199-1, 323-1, 338-9, 372-2), கொன்றை (141-3, 246-8, 296-4), தாளம் போந்தை- தாளிப்பனை (174-2), யாமரம் (198-1), மாமரம் (243-3, 246-3, 381-4), நொச்சி (246-3, 267-1, 293-1), பிடா (246-8), குருந்தமரம் (321-9), காயா (371-1), கண்டல் (372-13), வாழை (399-14, 400-1) ஆகிய மரங்கள் ஒன்பதுஅபிச் சிறுமயையும், பன்னிரண்டடிப் பெருமயையும் கொண்ட நற்றிணைச் செய்யுட்களில் நின்று இயற்கை வளப் பெருமை பசுகின்றன.

10. சிலப்பதிகாரம் :- அகில (2-67, 4-36, 5-18, 13-115, 14-108, 22-92, 25-37, 28-17), அட்ட- கொன்றை (24-54), அமை- மங்கில (10-157, 27-217), ஆ- ஆச்சாமரம் (12-76), இலவம் - இலவமரம் (5-214, 12-81), ஏத்தம் - ஏற்ற மரம் (10-110), ஓமை மரம் (11-75), கடப்பம் - கடம்புமரம் (24-74), கமுகு- பாக்குமரம் (11-83, 13-193, 25-46), கவிர-முருக்கமரம் (13-164, 30-57), கழை- மங்கில (3-97), குடசம் - வெட்பாலமைமரம் (13-157, 14-87), சண்பகம் (2-18, 8-45, 10-67, 13-119, 22-40), சயலை- அசோகமரம் (24-81), சடேல் (13-153, 22-69), ஞாழல் - புலிநக்க கொன்றைமரம் (7-52), பலவா- பலாமரம் (10-75, 11-84, 25-44), புனை- கட்டுமரம் (13-179, 14-75), போதி- அரசமரம் (10-11, 15-103, 23-76, 27-108, 30-28), போந்தை- பனை (26-46,70,219; 27-45,112,175,189,248; 28-9,134; 30-116), மரவம் - வண்கடம்பமரம் (11-207, 13-152), மருது (12-162), மாதாளம் (16-25), மாமரம் (15-22, 25-43, 28-25), வாழை (11-83, 13-193, 16-26,42, 25-47), வங்கை (11-207, 12-79, 13-151, 23-191, 24-3,14: 25-17,57: 28-220), வம்பு (29-191) ஆகிய மரங்கள் சரே, சோழ, பாண்டிய நாட்டு மக்களாக் குப் பிராணவாயுவைக் கொடுத்தும், 'அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கபற்றாவது உம்' என்ற கருப்பொருளைக் கவிக் கொண்டும், நீண்டு வளரந்து நாட்டைக் காப்பாற்றி வருகின்றன.

00000000

இதுகாறும் சரியன், அதன் தோற்றுவாய், பமித்தாய், அதன் தோற்றுவாய், இலக்கியங்களில் நிலமும் மண்ணும், மரத்தின் தோற்றுவாய், மண்ணின் மரங்கள், மரஇலைகள், மரப்பட்டை, மரவரே, மரங்கள் வாழ்நாள், தசீய மரங்கள், இலக்கியங்களான தொல்காப்பியம், குறுந்தொகை, கலித்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு, பரிபாடல், பதிற்றுப்பத்து, நற்றிணை, சிலப்பதிகாரம் ஆகியவற்றின் மரங்கள் பற்றிப் பசும் பாங்கு போன்ற செய்களை மலேயே பார்த்தோம்.

மண்ணும், மரங்களும் மனிதனுக்குமான் தோன்றியவை. அதிலும், மரங்களுக்குமான் தோன்றியது மண் ஆகும். மண் இன்றலே மரங்களும் இல்லலை. மண்ணை நம்பித்தான் மனிதன் வாழ்கின்றான். மனிதன் மண்ணில் பிறந்து, தவழ்ந்து, நடந்து, ஓடி, ஆடி, வளரந்து, விளையாடி, வாழ்ந்து, அதே மண்ணில் இறந்து விடுகின்றான். மனிதன் தன் வாழ்வியலை அமைக்க மண் உதவுகின்றது. மனிதன் தனக்கு வண்பிய உணவை மண்ணிலிருந்து பெற்றுப் பசியதை தீர்க்கின்றான். மண்மலே வீடமதைது அதில்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Tuesday, 01 April 2014 17:23 - Last Updated Tuesday, 01 April 2014 17:27

பாதுகாப்பாய் வாழ்ந்து வருகின்றான். மண்ணைக் குடநீர்ப்பற்றுத் தன் தவேகைக் குப்பாவிக்கின்றான். மண்ணில் கிடக்கும் இயற்கைக் கனிமங்களும் மனிதன் சொத்தாகும்.

மண் பார்த்து மண்ணில் பிறக்கும் குழந்தை, கண் விழித்துப் பார்ப்பதெல்லாம் வியப்பைத் தான் தந்தது. மண், விண், மரம் யாவும் அக் குழந்தைக்கு வியப்பைக் கொடுத்தன. நாளடைவில் குழந்தை வளர்ந்து மனிதனாகிய பொழுது மண்ணினி, விண்ணினி, மரமினித் தான் வாழமுடியாதென்பதை அறிந்து, மண்ணையும், விண்ணையும், மரத்தையும் நசீகிக்கத் தொடங்கினான். அப்பொழுது மண் அவனுக்கு உணவைக் கொடுத்தது; விண் அவனுக்கு வாழ்வைக் கொடுத்தது; மரம் அவனுக்கு வாழும் சமூகமும், சுகத்தையும் கொடுத்தது. அதனால் அவன் வாழ்வியலும் மமேபட்டது.

சங்க காலத்தில் இருந்துள்ள எல்லா மரங்களையும் எம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உழிஞை, ஓமலை, இரும்பை, ஞாழல், கதை, சிலை, காயா, கோடல், ஞெமலை, ஆசினி, யாமரம், பிடா, கண்டல், சடேல் ஆகியவை ஒரு சில உதாரணங்களாகும். ஒருவளை இவற்றை வறிய பெயர்களில் இன்று அழகைக் கட்டும். பனை மரத்தைச் சங்ககாலத்தில் 'பண்ணை' என்றும், 'போந்தை' என்றும் அழைத்தனர். இவ்வண்ணம் மனிதன் மண்ணின் மறைதனானான். அதே நேரம் மனிதன் மரங்களின் உறவானான். மண்ணும், மரங்களும் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

wijey@talktalk.net